

ตำบลท่ามะพร้าวได้ก่อตั้งมาเมื่อประมาณ ๒๓๐ - ๒๕๐ ปี ที่ผ่านมา เดิมเคยเป็นป่าดงดิบมีชาวมอญ ชาวขอม อาศัยอยู่ ต่อมาสมัยพระเจ้าตากสินได้กวาดต้อน ชาวมอญ ชาวขอม เหล่านี้ไปอยู่ปทุมธานี หมู่บ้านนี้ จึงกลายเป็นหมู่บ้านร้าง ประมาณ พ.ศ. ๒๓๗๐ - ๒๓๘๐ ได้มีโจรป่ามาอาศัยอยู่ และออกปล้นสะดมฆ่าฟัน ชาวบ้านในหมู่บ้านใกล้เคียง ทำให้เกิดความเดือดร้อน ต่อมาได้มี หลวงพ่อโต กับหลวงพ่ocha ซึ่งเป็นลูกศิษย์ได้ รุดงค์ผ่านมา เห็นว่าแถวนี้เป็นป่าเมืองเถื่อน จึงให้หลวงพ่ochaมาสร้างวัดบริเวณนี้ เมื่อมีวัดผู้คนก็เริ่มเข้ามาตั้ง ชุมชน เดิมชื่อ หมู่บ้านทับปราง และเปลี่ยนมาเป็นท่ามะพร้าว เพราะบริเวณหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ลำคลอง ซึ่งมีต้น มะพร้าวขึ้นอยู่รอบๆ โดยผู้คนบริเวณนั้นจะทำท่อน้ำเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน จึงได้เปลี่ยนมาใช้ชื่อท่ามะพร้าว ก็เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมของชุมชน